

Haman's Downfall

1. Esther 7:1-4

(א) ויבא המלך והמן לשותות עם אסתר המלכה: (ב) ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשטה היו "מה שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך, ומה בקשתך, עד חצי המלכות, ותעש."

So the king and Haman came to feast with Queen Esther. And the king said to Esther also on the second day during the wine feast, "What is your petition, Queen Esther, and it shall be given to you. And what is your request, even up to half the kingdom, and it shall be granted."

(ג) ותען אסתר המלכה ותאמר "אם מצאתי חן בעיניך, המלך, ואם על המלך טוב, תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: (ד) כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי, כי אין הצר שנה בנזק המלך."

And Queen Esther replied and said, "If I have found favor in your eyes, O king, and if it pleases the king, may my life be given me in my petition and my people in my request. For we have been sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to be annihilated; now had we been sold for slaves and bondswomen, I would have kept silent, for the adversary has no consideration for the king's loss."

2. Aramaic Targum to Esther 7:3

יזקפת אסתר ית עינהא כלפי שמיא...

Esther raised her eyes towards heaven...

"I would have remained silent..."

3. Malbim to Esther 7:4-6

טענה שני טענות: (א) שעקר המכירה היתה בעבורה שעיקר מחשבת המן היה לאבד אותה וע"י מצא עליה על עמה כדי שאח"כ יוכל להתגולל עליה לאמר שהיא מבני תמותה ויהרוג גם אותה... (ב) גוף המכירה שלא נמכרו לעבדות רק להשמיד ולאבד...

She made two claims: (1) That the essential sale was for her, that Haman's essential plot was to destroy her, and toward that end he made a claim against her nation so that he could then cause that to her, saying that she should die, and he would kill her... (2) The sale itself, that they were not sold for slavery, but to be destroyed and annihilated...

וגם בררה בדבריה איך המן רמה את המלך בשני דברים: (א) במה שאמר אליו ישנו עם אחד, סתם עם בלתי מפורסם... (ב) במ"ש יכתב לאבדם שהיה כוונת המלך לאבד צורת האומה ודתה לא להשמידם כנ"ל, והוא מכרם להשמיד להרוג ולאבד... אם עכ"פ לא היה מרמה את המלך רק בדבר אחד במה שלא גלה את אזנו מי הוא העם, אזי החרשתי, ולא הייתי מגלה המרמה והמאנה אחר שכבר יצא הדבר בשוגג מאת המלך. לא כן עתה שהדבר כולו מוטעה...

And she also clarified with her words how Haman had tricked the king in two ways: (1) By saying, "There is a nation," an unknown nation... (2) By saying, "Let it be written to destroy them," that the king intended to destroy the form of the nation and its laws, not to destroy them, as we have explained, and [Haman] sold them to destroy, to kill, and to annihilate... If, at any rate, he had only tricked the king in one matter, not revealing to his ear who the nation was, then I would be silent and I would not reveal the trickster and abuser, since the mistaken decree was already released by the king. But not now, when the entire [decree] is [a product of] deceit...

4. Alshich to Esther 7:3

"כי אין הצר שנה בנזק המלך" כנגד הנזק הבא לו מהפסד המסים וארנונו'. או יאמר מה שאמרתי ואלו לעבדים נמכרנו החרש. "for the adversary has no consideration for the king's loss" - [The annihilation of the Jews] would harm [Achashverosh] by causing him to lose the taxes and duties [they were presently paying him]. Esther could not keep quiet in the face of such a loss to the king.

5. Rashi to Esther 7:4

"כי אין הצר שנה בנזק המלך" - איננו חושש בנזק המלך שאילו רדף אחר הנצא, הנה לו לומר: מחר אותם לעבדים ולשפחות וקבל הממון או התנה אותם להיות לך לעבדים הם וזרעם.

“For the adversary has no consideration for the king’s loss” - He does not care for the king’s loss, for if he sought your benefit, he should have said, “Sell them for slaves and bondswomen and receive the money, or keep them to be your slaves, they and their descendants.”

6. Yalkut Me’am Loez to Esther 7:4

Esther did not mean that she would have kept quiet had they been sold as slaves, rather that she would not have rushed to approach the king and thus endanger her life, for there was still considerable time before the decree was to be implemented. Because the Jews were slated for annihilation, however, she could not wait before prevailing upon the king to annul the decree, since people might die of fear and dread in the interim.

Why was Achashverosh surprised?

7. Esther 7:5

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה "מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא אֲשֶׁר מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן?"

And King Achashverosh said, and he said to Queen Esther, "Who is this and where is he, who dared to do this?"

8. Rabbi Avraham Yehoshua Heschel of Apt, Ohev Yisrael on Megillas Esther

כי המן הרשע עשה גם כן כדבר הזה. היינו מתחילה כאשר בא לפני המלך לא גילה לו תוכן כוונתו הרע רק אמר שרצונו לקנות את היהודים לעבוד בהם, ונותן בעד זה עשרת אלפים ככר כסף. וכתב השטר מכירה על לשון הקודש **לעבדם**. והמלך אחשורוש חתם את עצמו על זה. ואחר כך עשה המן הרשע ברשעתו ומחק את הע' וכתב א' במקומו בלשון **לאבדם**. ואחר כך כאשר ראו סופרי המלך את השטר מכירה שהיה נכתב לאבדם אז כתבו הם פירוש הדבר להשמיד להרוג ולאבד. וזהו שאמרה אסתר ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, היינו כאשר אמר לפניך בתחילה. החרשתי, ולכן כעס המלך אחשורוש ואמר "מי הוא זה ואי זו הוא?" אשר מלאו לבו לעשות כן, פירוש כי אני לא מכרתי אותם אלא לעבדים.

- Haman had requested Achashverosh’s authorization to enslave the Jews: **לעבדם**, and Achashverosh had agreed. After receiving Achashverosh’s signature, however, Haman changed the wording of the decree to **לאבדם** (to destroy them), and that was how the decree was publicized. Esther was saying that had the king decreed for the Jews to be sold into slavery, she would have kept quiet, but since the king’s word had been changed, and with it the entire meaning of the decree, she could not keep quiet. Achashverosh did not know who had changed the wording of the decree, so he responded to Esther’s statement by demanding to know: *Who is this? Where is this one who dared to do so?*

9. Talmud, Megillah 16a

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה. "וַיֹּאמֶר" "וַיֹּאמֶר" לָמָּה לִּי? אָמַר רַבִּי אֶבְיָהוּ: בְּתַחֲלָה עַל יְדֵי תוֹרְגָמָן, פִּינּוֹן דְּאֶמְרֵיהּ לִיהּ מִדְּבֵית שְׁאוּל קְאָתִינָא, מִיָּד: "וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה".

“Then said the king Achashverosh and said to Esther the queen” - Why do I need it to say “said” [and again] “said”? Rabbi Abbahu said: At first he spoke to her through the translator [who would interpret on his behalf, because he thought that she was a common woman of lowly ancestry]. Once she told him that she came from the house of Shaul, immediately it says: “And said to Esther the queen.”

10. Esther 7:6

וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר "אִישׁ צָר וְאוֹיֵב! הֵמָּן הָרַע הַזֶּה!" וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה.

And Esther said, “A man who is an adversary and an enemy! This wicked Haman!” And Haman cringed in terror before the king and the queen.

11. Talmud, Megillah 13a

וַתֵּהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חַן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: מִלְּמַד שְׁלָכְלָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְמָתָהּ לוֹ בְּאוֹמָתוֹ.

The verse states: “And Esther obtained favor [in the sight of all those who looked upon her]” - Rabbi Elazar said: This teaches that she appeared to each and every one as if she were a member of his nation [and therefore she obtained favor in the eyes of all].

12. Malbim to Esther 7:6

"וְהָמֶן נִבְעַת" - פי' מהרא"א כי אל המלך עצמו היה יכול להתנצל להחזיק דבריו, כי מה שהלשין על עם היהודים כולו ואלא אמת ולא מאיבה עשה זאת, אבל הלא אז תגדל יותר חמת אסתר, ולפני אסתר בפני עצמה היה יכול להתחנן, שעשה זאת טרם שידע שהיהודים עמה ומולדתה, ועתה מבטיחה שיוסיף לדבר טוב על היהודים להשיב את הספרים, אבל אז תגדל חמת המלך, כי יאמר הלא בזה נגלה כי לא מאהבת האמת רצית להשמידם, כי אם אמת כדבריך שהם ראויים להשמידם, איך תחפה עליהם עתה מיראת המלכה, וע"כ נבעת מלפני המלך והמלכה בהיותם ביחד.

- Haman could not defend himself in the presence of both the king and Esther. Had he been speaking only to the king, he could have explained why his plan to kill the Jews was justified. Had he been speaking only to Esther, he could have explained that he did not know she was Jewish. But since they were both there, he could not offer any justification.

13. Esther 7:7-8

(ז) וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת, וְהָמֶן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה; כִּי רָאָה כִּי כָלְתָה אֵלָיו הַרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: (ח) וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל בַּיִת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמֶן נָפַל עַל הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ "הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבַּיִת?" הַדָּבָר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וַפְּנֵי הָמֶן חָפּוּ.

The king, in his fury, left the wine feast for the palace garden, while Haman remained to plead with Queen Esther for his life; for he saw that the king had resolved to destroy him. Then the king returned from the orchard garden to the house of the wine feast, and Haman was falling on the couch upon which Esther was, and the king said, "Will you even force the queen with me in the house?" The word came out of the king's mouth, and they covered Haman's face.

14. Midrash, Esther Rabbah 10:9

"וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת" - מָה עָשָׂה מִיכָאֵל הַמַּלְאָךְ? הַתְּחִיל מְקַצֵּץ אֶת הַנְּטִיעוֹת לְפָנָיו, וְהוֹסִיף חֲמָה עַל חֲמָתוֹ; וְשָׁב אֶל מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמֶן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ. מָה עָשָׂה מִיכָאֵל? דָּחַפוּ עַל אֶסְתֵּר, וְהִזְתָּה מְצַעֲקָתָה "אֲדוֹנָי הַמֶּלֶךְ, הֲרִי הוּא כְּבָשָׁנִי לְפָנָיִךְ!" וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ "הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבַּיִת?" וְשָׁמַע הָמֶן הַדָּבָר הִזָּה וְנָפְלוּ פָנָיו.

"The king rose in his fury from the wine banquet to the palace garden." What did the angel Michael do? He began cutting the saplings before him, adding fury to his fury; he returned to the wine banquet and Haman stood up to plead for his life. What did Michael do? He pushed him [Haman] onto Esther, and she was crying 'My lord, the king, here he is overpowering me before you!' The king said: "Will he also overpower the queen with me in the house?" Haman heard this statement and his face fell.

15. Ibn Ezra to Esther 7:8

המשרתים והטעם כסו פניו כי כן משפט מלכי פרס שיכסו עבדי המלך פני מי שכעס עליו המלך שלא יראנו עוד המלך וזה דבר ידוע בספרי פרס.

The servants. Meaning, they covered his face, for this the protocol of Persian kings, that the royal servants cover the face of the one upon whom the king is angry, so that the king will not see him. This is known in Persian records.

16. Esther 7:9

וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן הַסְּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ "גַּם, הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמֶן לְמִרְדֵּכָי אֲשֶׁר דָּבָר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עָמַד בַּבַּיִת הָמֶן גְּבוּהַ תְּמָשִׁים אִמָּה." וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ "תְּלַהּוּ עָלָיו!"

Then said Charvonah, one of the chamberlains before the king, "Also, behold the gallows that Haman made for Mordechai, who spoke well for the king, standing in Haman's house, fifty cubits high!" And the king said, "Hang him on it!"

Charvonah

17. Talmud, Megillah 16a

אמר רבי אלעזר: אף חרבונה רשע — באותה עצה הוה, פיון שראה שלא נתקיימה עצתו, מיד ברה. והיינו דכתיב: "וישלה עליו ולא יחמול מידו ברוח יברח".

Rabbi Elazar said: Wicked Charvonah was also in that counsel. When he saw that his counsel had not been fulfilled, he fled immediately. And this is the meaning of that which is written: "And he will cast upon him and not have mercy; from his hand he will flee."

18. Midrash, Esther Rabbah 10:9

מה עשה אליהו זכור לטוב, נדמה לחרבונה ואמר לו: "אדוני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי וגו'." דאמר רבי פנחס: צריך לומר חרבונה זכור לטוב. ואמר רב: צריך לומר "ארור המן, ארורים בניו, ארורה זרש אשתו", כדכתיב (משלי י, ז): "ישם רשעים ירקב."
What did Eliyahu, who is remembered for the good, do? He appeared like Charvonah and said to [Achashverosh], "My master, o King, also, here is the tree which Haman prepared for Mordechai, etc." As Rabbi Pinchas said: One must say, "Charvonah is remembered for the good." And Rav said: One must say, "Cursed is Haman, cursed are his sons, cursed is his wife Zeresh," as it is written: "And the name of the wicked will rot" (Mishlei 10:7).

19. Esther 7:10

ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי ונקמת המלך שככה.

And they hanged Haman on the gallows that he had prepared for Mordechai, and the king's anger abated.

20. Talmud, Megillah 16a

שתי נשכיכות הללו למָה? אחת של מלכו של עולם ואחת של אחשוורוש.

Why are there two "abatings" here? Two angers abated: One was the anger of the King of the universe (Who forgave the Jewish people for bowing to the image made by Nevuchadnezzar), and one was the anger of Achashverosh.